

Bài dự thi

Viết về tấm gương người tốt việc tốt

------*

Họ và tên: Nguyễn Minh Anh

Lớp: 8A2

Trường: THCS Thanh Liệt

Địa chỉ: Số 55 đường Thanh Liệt - Thanh Trì - Hà Nội

Bài viết về: Bác Nguyễn Văn Đào - trưởng xóm Bơ

Đến xóm Bơ, xã Thanh Liệt, huyện Thanh Trì, thành phố Hà Nội, nếu ai đó hỏi bác Nguyễn Văn Đào thì chẳng ai là người không biết. Bác Đào là trưởng xóm – người cha hiền từ của cả khu phố. Sở dĩ bác được người dân so sánh giống như một người cha của toàn khu phố bởi vì bác làm công việc giữ gìn trật tự an ninh khu phố, đi thông báo những thông báo quan trọng cũng như làm những công việc cập nhật tin tức, bản tin cho nhân dân từ nhiều năm nay.

Bác Đào chính là tấm gương mẫu mực tham gia tích cực các hoạt động xã hội, các phong trào của thôn xóm. Bác còn là người vận động mọi người trong khu phố đưa con em đi tham gia các hoạt động sinh hoạt hè, là người tham gia tổ chức các hoạt động sinh hoạt khu phố như là: tri ân anh hùng liệt sĩ, tết trung thu, tết thiếu nhi, lễ trao quỹ khuyến học,... Chẳng những thế, Bác là người mà vô cùng được lòng mọi người trong xóm nhờ phong thái làm việc nhanh nhẹn, công tư phân minh và hết lòng vì lợi ích chung của xóm mà phục vụ. Nhà ai có ốm đau bác đều dành thời gian đến thăm bệnh hỏi han, có chuyện xô xát là bác đều can thiệp hòa giải để tránh gây hậu quả nghiêm trọng, tránh làm mất tình nghĩa anh em trong xóm.

Nhờ có những người như bác Đào mà xóm em luôn được bình yên, đảm bảo an ninh trật tự. Đặc biệt nhất là trong thời gian dịch bệnh căng thẳng vừa qua, Bác chính là người hàng ngày cập nhật tin tức mới nhất của bộ y tế và dùng loa để phổ biến những kiến thức về phòng tránh dịch bệnh và những biến chứng nguy hiểm mới cho người dân. Cứ một ngày bác thông báo hai lần, một lần vào sáng sớm, một lần vào chiều tối. Bác kiên nhẫn đến từng nhà dân đưa khai báo y tế, cũng như phổ biến việc đeo khẩu trang đến từng người dân, đặc biệt là người bán hàng ở khu chợ. Bác còn đầu tư cho mỗi người một chai khử khuẩn. Ai không tuân thủ chấp hành thì bác nghiêm khắc nhắc nhở, nếu vi phạm nhiều lần thì Bác sẽ có hình thức phạt nặng hơn. Bác luôn là tấm gương sáng trong việc chấp hành nghiêm chỉnh các quy định về phòng chống dịch bệnh Covid-19 ở địa phương em. Tóm lại, em rất kính trọng biết ơn bác vì việc tốt và sự cống hiến của bác dành cho khu

phố. Nhờ những người luôn hết mình vì công việc, làm việc từ tâm như bác mà khu phố trở nên tốt đẹp và yên bình hơn.

Em nhớ có lần, nhà bác Đào có một đứa cháu họ sang chơi rồi ở lại nhà bác ấy tầm hai – ba tháng. Đó là một cậu bé cũng khá lớn chừng 12 tuổi nhưng vẫn còn rất nghịch ngợm. Một đêm, nhân lúc người dân trong xóm ngủ hết rồi, cậu ta mang sơn ra phun nguệch ngoạc lên bức tường ở nhà văn hóa của xóm. Sáng hôm sau, khi tỉnh giấc, ai ai trong xóm em cũng vô cùng hoảng hốt, không hiểu chuyện gì đã xảy ra và cũng không biết ai đã làm ra chuyện động trời này. Bác Đào có nghi ngờ đứa cháu của mình nên bác đã thử tìm xem có cái gì làm bằng chứng để chứng minh nghi ngờ của mình không. Và bác đã đúng, bác đã tìm ra bằng chứng chứng minh cháu họ của mình chính là người đã phun sơn bậy bạ lên tường. Bác Đào khi ấy hoàn toàn có thể bao che cho cháu trai của mình, nhưng bất ngờ thay bác lại không làm như thế. Bác Ba gọi cháu trai mình ra xin lỗi mọi người dân trong xóm và bác cũng mua sơn về sơn lại tường cho nhà văn hóa xóm em. Mọi người hỏi sao bác không bao che cho cháu mình thì bác Ba cười bảo: “Bao che làm gì chứ ạ? Mình là công dân nên vì vậy mình phải sống theo đúng pháp luật mà nơi mình sống đề ra chứ. Đây là cách sống lâu này của tôi rồi”.

Đối với tất cả mọi người trong xóm nói chung và bọn trẻ con bọn em nói riêng thì bác Đào luôn là một tấm gương người tốt việc tốt tiêu biểu. Vào tuần trước em đã may mắn được chứng kiến một trong những hành động tốt đẹp đấy của bác. Hôm ấy, trên đường đi học thêm về, ngang qua một ngã tư, em đứng chờ ở phần đường dành cho người đi bộ. Vừa đói, vừa mệt, em chỉ mong đèn đỏ bật lên cho dòng xe cộ dừng lại để qua đường. Chăm chú nhìn vào cột đèn tín hiệu, em chẳng để ý gì đến những người xung quanh. Bỗng có tiếng: Bà ơi, khoan đã, chưa sang được đâu bà ạ! Em quay lại thì thấy một bà cụ đang định bước xuống lòng đường. Dòng xe cộ vẫn ào ào lướt tới. May quá, một bàn tay đã kịp kéo bà đứng lại. Đèn đỏ bật lên, em bước nhanh qua. Ngoái lại, em thấy bác trưởng xóm đang dắt bà cụ qua đường. Sang đến nơi, Bác chỉ đường cho bà cụ đi xuôi xuống cuối phố. Bà cụ chống gậy dò dẫm từng bước. Còn bác đã hòa lẫn trong dòng người đông đúc lúc nào không hay.

Bác không chỉ có những đóng góp tích cực cho xóm thôn, gia đình bác cũng là tấm gương tiêu biểu của gia đình văn hóa, luôn đi đầu trong các phong trào, thực hiện nghiêm túc các chính sách của Đảng và Nhà nước, các quy định của pháp luật. Vợ chồng bác luôn hài hòa, không bao giờ to tiếng. Con cái bác được bác nuôi dạy ân cần, đều là những tấm gương về học tập, rèn luyện từ thời đi học. Giờ đây các con bác đã trưởng thành, đều rất thành đạt nhưng cũng rất hài

hòa với mọi người. Đó là kết quả của sự được giáo dục tử tế, từ sự làm gương của bố mẹ mà vợ chồng bác Đào tâm niệm.

Những việc làm của bác trưởng xóm đã giúp cho mọi người trong xóm em luôn biết sống mẫu mực, luôn quan tâm yêu thương đùm bọc lẫn nhau. Hơn hết bác chính là tấm gương để em và những bạn trẻ khác biết sống vì tập thể, biết soogns chia sẻ. Bác đã giúp em hiểu rằng ai cũng có cơ hội để làm việc tốt, chỉ cần mình có một trái tim nhân hậu.